

Σεμινάριο Έγκλημα και Κινηματογράφος

Τρίτη, 6 Δεκεμβρίου 2016, 6-9 μμ.

Πάντειο Πανεπιστήμιο, Αμφ. 2

Πέμπτη Θεματική Προβολή:

Ταινία: *Η βίλλα των οργίων*

Πρώτη εμφάνιση τον Οκτώβριο του 1964, διάρκεια 81 λεπτά, ασπρόμαυρη

Θεωρητική αφετηρία: Κριτική Εγκληματολογία - Critical Criminology,

Εισηγητής: καθ. Γρηγόρης Λάζος

Η επιλογή της ταινίας *Η βίλλα των οργίων* έλαβε χώρα για με βάση ορισμένες σκέψεις που κατατίθενται συνοπτικά:

Κατά πρώτον, ώστε να αποδοθεί έμφαση σε μιαν ιστορική-πολιτισμική περίοδο της Ελλάδας που, όπως και άλλες που έχουν προηγηθεί, δεν απολαμβάνει της προσοχής των νέων επιστημόνων. Κι όμως, πρόκειται για χρόνια που έχουν ιδιαίτερη, ίσως-ίσως αποφασιστική, σημασία στο σχηματισμό της ευρύτερης κοινωνίας, του κράτους και ειδικότερα του πολιτικού και του ποινικού συστήματος, των σχέσεων ισχύος και εξουσίας μεταξύ κοινωνικών τάξεων και φύλων όπως εκδηλώνονται και στο επίπεδο των διαπροσωπικών σχέσεων, και του πολιτισμού, της τρέχουσας γλώσσας και των ποικίλων κοινωνικών ταυτοτήτων σαν και τις τόσο γνώριμες κεντρικές φιγούρες της ταινίας, του Χάρη Ζάβαλου, της Βιολέττας Σιγανοπούλου και του υπομοίραρχου Χωροφυλακής. Δεν πρέπει δε να ξεχνιέται ότι, κατά την περίοδο αυτή και μέσα στο συγκεκριμένο ιστορικο-πολιτισμικό πλέγμα, οι εγκληματολόγοι και ευρύτερα διανοητές περί το έγκλημα ζούσαν και στοχάζονταν στην κοινωνία που αποδίδεται, με τις όποιες σεναριακές και σκηνοθετικές ανισότητες και υστερήσεις, στη *Βίλλα των οργίων*.

Κατά δεύτερο, η *Βίλλα* παρέχει τα απαραίτητα αναγκαία συστατικά για να δοκιμαστούν θεωρήσεις και θεωρίες που προέρχονται από την ευρύτερη κριτική εγκληματολογία, αλλά και να δοκιμαστούν σύγχρονες θεωρίες, θεωρίες των τελευταίων τριών δεκαετιών, στην

εφαρμογή τους σε προηγούμενες ιστορικο-πολιτισμικές περιόδους. Ή έστω, να κατατεθούν κάποιες σχετικές σκέψεις από μέρους μου.

Τρίτο, το εγκληματολογικό ζήτημα – σ' ό,τι αφορά στις κοινωνικές δράσεις που ορίζονται ως παραβατικές από το Ποινικό Δίκαιο η δε αστυνομία επιχειρεί να συγκεκριμενοποιήσει το παραβατικό στοιχείο ως συστατικό τους – δεν προκύπτει από μια 'αφαίρεση' των κοινωνικών κανονικοτήτων, του οικονομικού, πολιτικού και πολιτισμικού περιβάλλοντος, των περιορισμό τους σε background μιας πλοκής που διεκδικεί την αποκλειστικότητα της προσοχής.